

Prima instanță: Judecătoria Ungheni
Judecător: L. Dașchevici
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc

Dosarul nr. 3ra-463/17

ÎNCHEIERE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Edvisprod”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Edvisprod” împotriva Biroului Vamal Ungheni privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Edvisprod” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2015 SRL „Edvisprod” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Ungheni privind anularea deciziilor de regularizare nr. 02 din 05.01.2015 și nr. 07 din 31.01.2015 întocmite de Biroul Vamal Ungheni în privința SRL „Edvisprod”.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la data de 05 ianuarie 2015 de către colaboratorii Biroul Vamal Ungheni a fost întocmită decizia de regularizare nr. 02, fost aprobată de șeful Biroului Vamal Ungheni. În decizia respectivă s-a calculat spre încasare de la SRL „Edvisprod” suma totală a drepturilor de import/export în mărime de 36 181,48 lei.

La 14 ianuarie 2015 a fost depusă o cerere prin care agentul economic și-a exprimat dezacordul cu această decizie.

În temeiul acestei plângeri Serviciul Vamal al RM a emis o dispoziție prin care a solicitat Biroului Vamal Ungheni să inițieze o reverificare a circumstanțelor cauzei.

Ca rezultat, la 31 ianuarie 2015, Biroul Vamal Ungheni a emis o altă decizie de regularizare nr. 07 prin care au fost reduse plățile vamale de la suma de 36 181,48 lei la suma de 27 664,06 lei.

În calitate de director al SRL „Edvisprod” Țigulea Eduard a luat cunoștință cu ultima decizie la 03 februarie 2015 și a exprimat în scris dezacordul cu ea.

Mai indică reclamantul că motiv pentru întocmirea acestor decizii de regularizare a servit actul de audit post-vămuire nr. 17.14/004 din 19.12.2014. Acest act a fost întocmit în rezultatul controlului ulterior prin audit post-vămuire a corectitudinii aprecierii valorii în vamă a mărfurilor importate de SRL „Edvisprod” în perioada 01.11.2011 - 2014.

Indică reclamantul, că colaboratorilor vamali au fost prezentate explicații referitoare la rezultatele preliminare a auditului post-vămuire însă acestea nu au fost luate în considerație. La momentul trecerii mărfii peste frontiera de stat autoritatea vamală a considerat că declarațiile SRL „Edvisprod” sunt corecte, nefiind făcute careva mențiuni, obiecții. Ca rezultat al controlului ulterior prin audit post-vămuire autoritatea vamală neagă corectitudinea aprecierii valorii în vamă a mărfii în cazul a 6 declarații vamale:

1) DV de import nr. 6504100415 din 19.02.2014 pentru importarea: „mărarului proaspăt”, „pătrunjelului proaspăt”, „ridiche roșie în stare proaspătă”, „salata verde „LOLO” în stare proaspătă”, roșii „Cherry” în stare proaspătă, „căpșuni în stare proaspătă”;

2) DV de import nr. 6504100548 din 28.02.2014 pentru importarea: „ridiche roșie în stare proaspătă”, „salata verde „LOLO” în stare proaspătă”;

3) DV de import nr. 6504102283 din 16.06.2014 pentru importarea: „roșii în stare proaspătă”;

4) DV de import nr. 6504102311 din 18.06.2014 pentru importarea: „roșii în stare proaspătă”;

5) DV de import nr. 6504102552 din 14.07.2014 pentru importarea: „ardei dulci (grași) în stare proaspătă”, „vinete în stare proaspătă”;

6) DV de import nr. 6504102590 din 17.07.2014 pentru importarea: „ardei dulci (grași) în stare proaspătă”.

Menționează, că drept reper pentru constatarea diminuării prețului mărfii autoritatea vamală a folosit datele din baza de date a Serviciului vamal-portal.md, indicând că în tranzacțiile cu marfa identică sau similară (indicând numărul de înregistrare și data altor declarații vamale) figurează alte prețuri decât cele declarate. Astfel, în explicația directorului SRL „Edvisprod” din 16.12.2014, dezacordurile în formă scrisă din 12.01.2015, 14.01.2015 s-a atras atenția colaboratorilor vamali că în declarațiile vamale luate de ei drept reper figurează marfă de alt fel, de altă calitate, și nicidecum nu marfă identică sau similară.

În situația declarațiilor din 16.06.2014 și 18.06.2014 au fost considerate ca identice roșiile produse în România și roșiile produse în Turcia, nefiind luate în calcul calitatea acestora, ambalajul, modalitatea de transportare a acestora. Este cunoscut faptul că roșiile importate din Turcia sânt de calitate I sau superioară, sunt calibrate și ambalate în cutii de carton a câte 8-10 kg cu imprimarea mărcilor comerciale și care se transportă în camioane cu regim termic special. Pe când roșiile importate din România sunt de calitate II, sunt necalibrate, se ambalează în cutii de la banane refolosite. Respectiv prețul la ele este mult mai mic în

comparație cu cele din Turcia.

În situația declarațiilor din 14.07.2014 și 17.07.2014 autoritatea vamală a luat drept reper declarații ce au fost depuse cu 57; 41 și respectiv 60 de zile diferență față de declarațiile reclamantului. Marfa declarată de reclamant este agricolă, sezonieră, ușor alterabilă, prin urmare, prețul la ea se modifică foarte rapid. Ca exemplu servește informația plasată pe portalul „AGRAVISTA.MD”, unde este indicat că pentru data de 14.07.2014 prețul angro pentru 1 kg de ardei a constituit în mediu 12 lei la piața din Bălți, 18 lei la piața din Chișinău, pentru vinete a constituit în mediu 14 lei la piața din Bălți, 15 lei la piața din Chișinău, iar pentru data de 17.07.2014 prețurile s-au modificat respectiv pentru 1 kg de ardei la piața din Bălți - în mediu 7,5 lei, la Chișinău - 8 lei; pentru vinete la Bălți 13 lei, la Chișinău - 12 lei.

Menționează că în actul de audit post-vămuire nu a fost menționată nici într-un caz originea, calitatea produselor folosite ca comparare și nu a fost luat în calcul prețul ambalajului.

Solicită reclamantul, anularea Deciziilor de regularizare nr. 02 din 05 ianuarie 2015 și nr. 07 din 31 ianuarie 2015 întocmite de Biroul Vamal Ungheni.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2016, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Edvisprod” împotriva Biroului Vamal Ungheni privind anularea deciziilor de regularizare nr. 2 din 05 ianuarie 2015 și nr. 7 din 31 ianuarie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, corectată prin încheierea Curții de Apel Bălți din 30 mai 2017, s-a respins apelul declarat de SRL „Edvisprod” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 27 februarie 2017, SRL „Edvisprod” reprezentată de avocatul Cotună Andrian (mandat nr. 1127912) a declarat recurs, solicitând:

-primordial, admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2016 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 pronunțând o nouă hotărâre privind anularea deciziilor de regularizare nr. 02 din 05.01.2015 și nr. 07 din 31.01.2015 întocmite de Biroul Vamal Ungheni în privința SRL „Edvisprod”;

-alternativ, admiterea recursului, modificarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2016 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 prin anularea parțială a deciziei de regularizare nr. 02 din 05.01.2015 întocmită de Biroul Vamal Ungheni în privința SRL „Edvisprod” prin anularea drepturilor de import spre încasare cu suma de 8 722,80 lei în partea ce ține de taxa pe valoare adăugată și penalitatea aferentă.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat prin neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată cât și prin interpretarea în mod eronat a legii, aprecierea arbitrară a

probelor de către instanța de apel.

La 28 aprilie 2017 intimatul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, *recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.*

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 27 decembrie 2016 (f.d. 23 vol. II) și a fost recepționată de recurent la 30 decembrie 2016 (f.d. 25 vol. II), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Edvisprod” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor

stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea actului judecătoresc, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Edvisprod” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Edvisprod” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Ion Druță